

Memorator de matematică

Algebră

pentru clasele 9-12

Booklet

București, 2020

1. Elemente de logică matematică.....	3
1.1. Enunț. Propoziție. Valoare de adevăr.....	3
1.2. Operații logice elementare.....	3
1.2.1. Negația propoziției.....	3
1.2.2. Conjunția propozițiilor.....	4
1.2.3. Disjunția propozițiilor.....	4
1.2.4. Implicația propozițiilor.....	4
1.2.5. Echivalența propozițiilor.....	5
1.2.6. Formule logice.....	5
1.3. Predicat. Cuantificatori.....	6
1.3.1. Definiția noțiunilor de predicat și cuantificatori.....	6
1.3.2. Reguli de negație.....	6
1.3.3. Predicate unare.....	7
1.3.4. Predicate binare.....	7
1.4. Corelarea elementelor de logică matematică cu relații și operații cu mulțimi.....	7
1.4.1. Mulțimi.....	7
1.4.2. Operații cu mulțimi.....	8
1.5. Condiții necesare. Condiții suficiente.....	10
1.5.1. Teoremă. Teoremă reciprocă.....	10
1.5.2. Condiție necesară și suficientă.....	11
1.5.3. Condiții necesare, dar nu și suficiente.....	12
1.5.4. Condiții suficiente, dar nu și necesare.....	12
1.6. Tipuri de raționament.....	12
1.6.1. Metoda reducerii la absurd.....	12
1.6.2. Inducția matematică.....	13
2. Numere reale.....	14
2.1. Reprezentarea numerelor raționale pe o axă de coordonate.....	14
2.2. Puncte iraționale pe o axă de coordonate.....	15
2.3. Operații cu numere reale.....	15

2.3.1. Adunarea.....	15
2.3.2. Înmulțirea.....	16
2.4. Ordonarea numerelor reale.....	16
2.5. Axioma lui Arhimede. Partea întreagă a unui număr real.....	18
2.6. Puteri și radicali.....	18
2.6.1. Puteri cu exponent întreg.....	18
2.6.2. Radicali.....	19
2.6.3. Puteri cu exponent rațional.....	20
2.7. Numere zecimale.....	20
2.7.1. Reprezentarea zecimală a numerelor întregi.....	20
2.7.2. Compararea numerelor naturale reprezentate zecimal.....	21
2.7.3. Numere zecimale.....	21
2.7.4. Reprezentarea numerelor zecimale sub formă de fracții zecimale finite.....	21
2.7.5. Compararea a două numere zecimale.....	21
2.8. Aproximări zecimale ale unui număr real.....	21
2.8.1. Definiții.....	21
2.8.2. Aproximări zecimale.....	22
2.8.3. Reprezentarea numerelor reale ca fracții zecimale infinite.....	22
2.8.4. Reprezentarea numerelor raționale ca fracții zecimale infinite.....	23
2.8.5 Trunchieri, rotunjiri.....	23
3. Ecuații.....	23
3.1. Ecuații de forma $ax+b=0$, $a, b \in \mathbb{R}$	24
3.2. Ecuații de forma $ax^2+bx+c=0$, $a, b, c \in \mathbb{R}$, $a \neq 0$	25
3.2.1. Cazuri particulare ale ecuației de gradul II cu coeficienți reali.....	25
3.2.2. Cazul general $ax^2+bx+c=0$	26
3.2.3. Relațiile lui Viète.....	26
3.3. Ecuații iraționale.....	27
3.4. Ecuații reducibile la cele studiate anterior.....	28
3.4.1. Ecuații de forma $ax^3+bx^2+cx=0$, $a \neq 0$	28

3.4.2. Ecuații de forma $ax^3+b=0$, $a \neq 0$	29
3.4.3. Ecuații de forma $ax^4+bx^2+c=0$, $a \neq 0$	29
3.4.4. Ecuații cu modul.....	29
4. Funcții.....	30
4.1. Produs cartezian. Reprezentare geometrică.....	30
4.2. Funcții - definiție, exemple, grafice.....	31
4.2.1. Definiții.....	31
4.2.2. Modalități de a defini o funcție.....	31
4.2.3. Graficul unei funcții.....	32
4.3. Variația unei funcții.....	33
4.4. Funcția de gradul I.....	35
4.4.1. Monotonia funcției de gradul I.....	35
4.4.2. Reprezentarea grafică a funcției de gradul I.....	35
4.4.3. Semnul funcției de gradul I.....	36
4.4.4. Funcția de gradul I pe un interval.....	36
4.5. Sisteme de ecuații de tipul: $\begin{cases} a_1x+b_1y=c_1 \\ a_2x+b_2y=c_2 \end{cases}$	37
4.6. Inecuații de forma: $ax+b \leq 0$, $ax+b < 0$, $ax+b \geq 0$, $ax+b > 0$	37
4.7. Funcția de gradul al doilea.....	38
4.7.1. Definiție. Exemple.....	38
4.7.2. Funcția $f(x)=x^2$	39
4.7.3. Studiul funcției $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x)=ax^2+bx+c$	39
4.8. Inecuații de forma $ax^2+bx+c \leq 0$, $a, b, c \in \mathbb{R}$, $a \neq 0$	41
4.9. Rezolvarea sistemelor de ecuații de forma: $\begin{cases} x+y=s \\ xy=p \end{cases}$	41
4.10. Rezolvarea sistemelor de ecuații de forma: $\begin{cases} mx+n=y, m, n \in \mathbb{R} \\ ax^2+bx+c=y, a, b, c \in \mathbb{R}, a \neq 0 \end{cases}$	42
4.11. Sisteme de inecuații de tipul celor studiate.....	42
4.12. Operații cu funcții numerice.....	43
4.12.1. Adunarea.....	43
4.12.2. Înmulțirea.....	44
4.12.3. Compunerea.....	44

4.12.4. Inversa unei funcții.....	45
4.13. Exemple de funcții numerice.....	45
4.13.1. Funcția radical de ordinul doi.....	45
4.13.2. Funcția putere.....	45
4.13.3. Funcția $f: \mathbb{R}^* \rightarrow \mathbb{R}^*$, $f(x) = \frac{1}{x}$	46
4.14. Funcții bijective.....	46
4.15. Funcții convexe.....	47
4.16. Șiruri numerice. Progresii aritmetice și progresii geometrice.....	48
4.16.1. Șiruri numerice.....	48
4.16.2. Progresii aritmetice.....	49
4.16.3. Progresii geometrice.....	50
4.17. Funcția exponențială și funcția logaritmică.....	51
4.17.1. Funcția exponențială.....	51
4.17.2. Logaritmi. Funcția logaritmică.....	52
4.18. Ecuații exponențiale și logaritmice.....	53
4.18.1. Ecuații exponențiale.....	53
4.18.2. Ecuații logaritmice.....	53
5. Elemente de combinatorică.....	54
5.1. Probleme de numărare.....	54
5.2. Permutări și aranjamente.....	55
5.2.1. Permutări.....	55
5.2.2. Aranjamente.....	55
5.3. Combinări.....	56
5.4. Aplicații.....	57
5.5. Binomul lui Newton.....	57
5.5.1. Termenul general al binomului lui Newton.....	57
5.5.2. Coeficienți binomiali. Proprietăți.....	58
6. Numere complexe.....	59
6.1. Mulțimea numerelor complexe.....	59
6.1.1. Definiția numerelor complexe.....	59
6.1.2. Proprietățile adunării și înmulțirii numerelor complexe.....	60
6.2. Forma algebrică a numerelor complexe.....	61

6.2.1. Forma algebrică. Numere complexe conjugate.....	61
6.2.2. Modulul unui număr complex.....	61
6.3. Reprezentarea geometrică a numerelor complexe.....	62
6.3.1. Reprezentarea în plan a numerelor complexe.....	62
6.3.2. Interpretarea geometrică a adunării și scăderii numerelor complexe.....	62
6.4. Rezolvarea ecuației de gradul al doilea cu coeficienți reali.....	63
6.5. Forma trigonometrică a unui număr complex.....	64
6.6. Rădăcinile de ordinul n ale unui număr complex.....	65
6.6.1. Rădăcinile de ordinul n ale unității.....	65
6.6.2. Rădăcinile de ordinul n ale unui număr complex.....	65
7. Polinoame.....	66
7.1. Polinoame cu coeficienți complecși.....	66
7.1.1. Definiția polinoamelor cu coeficienți complecși.....	66
7.1.2. Adunarea și înmulțirea polinoamelor.....	67
7.2. Teorema împărțirii euclidiene pentru polinoame.....	68
7.3. Valori numerice ale unui polinom. Rădăcini de polinoame.....	69
7.3.1. Valori numerice ale unui polinom.....	69
7.4. Teorema fundamentală a algebrei (d'Alembert-Gauss)...	70
7.4.1. Ecuații algebrice.....	70
7.4.2. Teorema fundamentală a algebrei.....	70
7.5. Relații între rădăcini și coeficienți.....	71
7.6. Rădăcinile polinoamelor cu coeficienți reali, raționali, întregi.....	71
7.6.1. Rădăcinile polinoamelor cu coeficienți reali.....	71
7.6.2. Rădăcinile ale polinoamelor cu coeficienți raționali...72	
7.6.3. Rădăcini raționale ale polinoamelor cu coeficienți întregi.....	72
7.7. Algoritmul lui Euclid.....	73
8. Elemente de algebră liniară.....	73
8.1. Matrice.....	73
8.1.1. Noțiunea de matrice.....	73
8.1.2. Adunarea și scăderea matricelor.....	75

8.1.3. Înmulțirea cu scalari a matricelor.....	76
8.1.4. Înmulțirea matricelor.....	76
8.1.5. Transpusa unei matrice.....	78
8.1.6. Ridicarea la putere a matricelor pătratice.....	78
8.2. Determinanți.....	79
8.2.1. Determinant de ordinul doi.....	79
8.2.2. Determinant de ordinul trei.....	80
8.2.3. Determinant de ordinul patru.....	82
8.2.4. Proprietățile determinantilor.....	82
8.3. Rangul unei matrice. Matrice inversabile.....	83
8.3.1. Rangul uni matrice.....	83
8.3.2. Matrice inversabile.....	84
8.3.3. Ecuații matriciale.....	85
8.4. Sisteme liniare de m ecuații cu n necunoscute, $n \leq 4$	85
8.4.1. Metode de rezolvare.....	85
8.4.2. Sisteme liniare omogene.....	88
8.4.3. Interpretarea geometrică a sistemelor liniare cu două sau trei necunoscute.....	88
9. Structuri algebrice.....	90
9.1. Relații de echivalență. Partiții.....	90
9.1.1. Relații binare.....	90
9.1.2. Relații de echivalență. Clase de echivalență.....	91
9.2. Legi de compoziție.....	92
9.2.1. Moduri de definire.....	92
9.2.2. Proprietăți.....	93
9.3. Grupuri.....	97
9.3.1. Structuri algebrice preliminare: parte stabilă, semigrup, monoid.....	97
9.3.2. Grup. Definiție. Exemple.....	99
9.3.3. Reguli de calcul într-un grup.....	103
9.3.4. Subgrupuri.....	103
9.3.5. Morfisme și izomorfisme de grupuri.....	106
9.4. Inele.....	108
9.4.1. Definiții, exemple.....	108
9.4.2. Reguli de calcul într-un inel.....	109

9.4.3. Inel integru.....	110
9.4.4. Caracteristica unui inel.....	111
9.4.5. Subinele.....	111
9.5. Corpuri.....	112
9.5.1. Definiții, exemple.....	112
9.5.2. Morfisme și izomorfisme de inele și corpuri.....	113
9.6. Spații vectoriale.....	115
9.6.1. Definiții, exemple.....	115
9.6.2. Reguli într-un spațiu vectorial.....	116
9.6.3. Bază.....	116
Bibliografie.....	117

1. ELEMENTE DE LOGICĂ MATEMATICĂ

1.1. Enunț. Propoziție. Valoare de adevăr

Convenim să considerăm că noțiunea de **enunț** este o noțiune primară, adică o noțiune pe care nu o putem defini cu ajutorul altor noțiuni (la fel sunt noțiunile de punct, dreaptă și plan din geometrie).

Considerăm, în general, că un enunț este un ansamblu de semne cărora li s-a dat un sens.

Definiție: Se numește **propoziție** (în sensul logicii matematice) un enunț despre care putem decide dacă este adevărat sau fals.

- Observații:**
1. Noțiunile de adevăr sau fals convenim să le considerăm noțiuni fundamentale (primare).
 2. Prin "adevărat ori fals" înțelegem că fiecare propoziție are una din aceste calități dar nu le are pe ambele simultan.
 3. Logica matematică se mai numește și **logică bivalentă**.
 4. Notăm propozițiile cu p, q, r, \dots sau cu p_1, p_2, p_3, \dots

Fiecărei propoziții îi putem asocia atributul "adevărat" sau "fals".

Dacă o propoziție este adevărată atunci **valoarea de adevăr** a ei este "adevărul" și vom nota valoarea de adevăr în acest caz prin semnul "1" (sau "a"), iar dacă propoziția este falsă **valoarea ei de adevăr** este "falsul" și este notată prin "0" (sau "f").

Observație: În acest caz "0" și "1" sunt simboluri fără înțeles numeric.

Notație: Notăm valoarea de adevăr a propoziției p prin $V(p)$. Dacă p este adevărată atunci $V(p)=1$, iar dacă este falsă, $V(p)=0$.

Propozițiile se pot compune cu ajutorul **operatorilor (conectorilor) logici**, iar rezultatele vor fi propoziții din ce în ce mai complexe.

1.2. Operații logice elementare

1.2.1. Negația propoziției

Definiție: Fie p o propoziție oarecare, **Negația propoziției p** este propoziția "**non p** " care este adevărată când p este falsă și falsă când p este adevărată.

Propoziția "non p " se notează cu $\neg p$ sau \bar{p} .

$V(p)$	$V(\neg p)$
0	1
1	0

Observație: Dubla negație (negarea negației) a propoziției p are aceeași valoare de adevăr ca și propoziția p .

$V(p)$	$V(\neg p)$	$V(\neg(\neg p))$
0	1	0
1	0	1

1.2.2. Conjuncția propozițiilor

Definiție: Fie p și q două propoziții oarecare. **Conjuncția** propozițiilor p , q este propoziția „ p și q “, notată $p \wedge q$, care este adevărată când ambele propoziții sunt adevărate și este falsă în celelalte cazuri.

$V(p)$	$V(q)$	$V(p \wedge q)$
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

1.2.3. Disjuncția propozițiilor

Definiție: Fie p și q două propoziții oarecare. **Disjuncția** propozițiilor p , q este propoziția „ p sau q “, notată $p \vee q$, care este falsă când ambele propoziții sunt false și adevărată în celelalte cazuri.

$V(p)$	$V(q)$	$V(p \vee q)$
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

1.2.4. Implicația propozițiilor

Definiție: Fie p și q două propoziții oarecare. Se numește **implicație** a propozițiilor p , q (în această ordine) propoziția $p \rightarrow q$. Această propoziție se va nota $p \rightarrow q$ și se citește „ p implică q “ sau „dacă p atunci q “.

În implicația „ $p \rightarrow q$ “, p se numește **ipoteza** sau **antecedentul** implicației, iar propoziția q se numește **concluzia** sau **consecventul** implicației.

$V(p)$	$V(\neg p)$	$V(q)$	$V(p \rightarrow q)$
0	1	0	1
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1

Observație: Din tabela valorii de adevăr a propoziției $p \rightarrow q$ apare următorul paradox: dacă p este falsă, propoziția $p \rightarrow q$ este adevărată oricare ar fi valoarea de adevăr a propoziției q . Spunem că „falsul implică orice“.

1.2.5 Echivalența propozițiilor

Definiție: Fie p și q două propoziții oarecare. Se numește **echivalența propozițiilor** p, q propoziția $(p \rightarrow q) \wedge (q \rightarrow p)$. Această propoziție se notează $p \leftrightarrow q$ și se citește „ p dacă și numai dacă q ”.

$V(p)$	$V(q)$	$V(\neg p)$	$V(\neg q)$	$V(p \rightarrow q)$	$V(q \rightarrow p)$	$V(p \leftrightarrow q)$
0	0	1	1	1	1	1
0	1	1	0	1	0	0
1	0	0	1	0	1	0
1	1	0	0	1	1	1

Observație: Din tabela valorilor se vede că $p \leftrightarrow q$ este adevărată numai atunci când p și q sunt simultan false sau simultan adevărate.

1.2.6. Formule logice

În calculul propozițional, cu literele p, q, r, \dots (sau p_1, p_2, p_3, \dots) și cu simbolurile conectorilor logici: $\vee, \wedge, \rightarrow, \leftrightarrow$ putem să formăm diverse expresii numite **formule ale calculului propozițional (sau formule logice)**.

Formulele logice le notăm cu $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ etc.

Definiție: Dacă indiferent de valoarea de adevăr a propozițiilor componente, valoarea de adevăr a formulei logice α este 1, atunci formula se numește **lege sau formulă identic adevărată sau tautologie**.

Exemple: 1) $\alpha = p \vee \neg p$, $V(\alpha) = 1 \Rightarrow \alpha$ este o tautologie. Formula $p \vee \neg p$ se numește **legea tertului exclus**.

2) $\beta = p \wedge \neg p$, $V(\beta) = 0 \Rightarrow \beta$ este întotdeauna falsă. Ea se numește **principiul contradicției**.

Definiție: Formulele α și β formate din aceleași litere p_1, p_2, \dots, p_n se numesc **echivalente** dacă pentru orice înlocuire a literelor p_1, p_2, \dots, p_n cu propoziții se obține $V(\alpha) = V(\beta)$.

Echivalența formulilor se notează cu $\alpha \leftrightarrow \beta$ sau $\alpha \equiv \beta$.

Reguli de negație (legile lui de Morgan):

- $\neg(p \vee q) \Leftrightarrow \neg p \wedge \neg q$
- $\neg(p \wedge q) \Leftrightarrow \neg p \vee \neg q$

1.3. Predicat. Cuantificatori

1.3.1. Definiția noțiunilor de predicat și cuantificator

Definiție: Se numește **predicat** un enunț care depinde de una sau mai multe variabile și are proprietatea că, pentru orice valori admisibile date variabilelor, devine o propoziție.

Clasificare (după numărul de variabile pe care le conțin):

- predicate **unare**, care depind de o singură variabilă; se notează $p(x)$
- predicate **binare**, care depind de două variabile; se notează $p(x,y)$ sau $p(x_1,x_2)$
- predicate **ternare**, care depind de trei variabile
- predicate **n-are**, care depind de n variabile. Se notează $p(x_1, x_2, \dots, x_n)$.

Pentru a putea defini corect un predicat este necesar să precizăm de fiecare dată valorile pe care le pot lua variabilele. Mulțimea acestor valori o vom numi **mulțime de definiție**.

Definiție: Fie un predicat unar $p(x)$, unde x este un element oarecare dintr-o mulțime dată E . Propoziția: „**există cel puțin un x din E astfel încât $p(x)$** ” se numește **propoziție existențială**.

Această propoziție se notează „ $(\exists x), x \in E, p(x)$ ” sau „ $\exists x \in E, p(x)$ ”. Cuantificatorul „există” notat cu \exists se numește **cuantificator existențial**. Propoziția existențială este adevărată când există cel puțin un x_0 din E astfel încât $p(x_0)$ este adevărată și este falsă când nu există nici un x_0 din E astfel încât $p(x_0)$ să fie adevărată.

Definiție: Fie un predicat unar $p(x)$, unde x este un element oarecare dintr-o mulțime dată E . Propoziția: „**oricare ar fi x din E , $p(x)$** ” se numește **propoziție universală**.

Propoziția universală se notează „ $(\forall x), x \in E, p(x)$ ” sau „ $\forall x \in E, p(x)$ ”. Cuantificatorul „oricare ar fi” (sau „pentru orice”) notat cu \forall se numește **cuantificator universal**.

Propoziția universală este adevărată dacă pentru orice $x \in E$, $p(x)$ este adevărată și este falsă dacă există cel puțin un $x_0 \in E$ astfel încât $p(x_0)$ este falsă.

1.3.2. Reguli de negație

Negația propoziției existențiale:
 $\neg(\exists x \in E, p(x)) \Leftrightarrow (\forall x \in E, \neg p(x))$

Negația propoziției universale:
 $\neg(\forall x \in E, p(x)) \Leftrightarrow (\exists x \in E, \neg p(x))$

1.3.3. Predicate unare

Definiție: Predicatul $q(x)$ se numește **consecință logică** a predicatului $p(x)$ și se scrie $p(x) \Rightarrow q(x)$ dacă propoziția $(\forall x)(p(x) \rightarrow q(x))$ este adevărată.

Definiție: Predicatele $p(x)$ și $q(x)$ se numesc **echivalente** și se scrie $p(x) \Leftrightarrow q(x)$ dacă propoziția $(\forall x)(p(x) \Leftrightarrow q(x))$ este adevărată.

Observații: 1. $p(x) \Leftrightarrow q(x)$ dacă pentru orice valoare x_0 a variabilei x propozițiile $p(x_0)$ și $q(x_0)$ au aceeași valoare de adevăr.
2. $\neg(\forall x)(p(x) \rightarrow q(x)) \Leftrightarrow (\exists x)(p(x) \wedge \neg q(x))$, adică, pentru a infirma o implicație care conține cuantificatorul \forall se construiește un **contraexemplu**.

1.3.4. Predicate binare

Predicatele binare sunt predicate ce depind de două variabile și se notează cu $p(x, y)$ sau $p(x_1, x_2)$.

Dintr-un predicat binar se pot obține cu ajutorul cuantificatorilor \exists și \forall predicate unare astfel: dacă $x \in E_1$, $y \in E_2$, atunci se pot forma predicatele: $(\exists x)p(x, y)$, $(\forall x)p(x, y)$, $(\exists y)p(x, y)$, $(\forall y)p(x, y)$.

În primele două predicate y este o **variabilă liberă**, iar în ultimele două x este o variabilă liberă.

Se constată că:

- $(\forall x)(\forall y)p(x, y) \Leftrightarrow (\forall y)(\forall x)p(x, y)$
- $(\exists x)(\exists y)p(x, y) \Leftrightarrow (\exists y)(\exists x)p(x, y)$ (cuantificatorii de același fel comută)
- în general $(\exists x)(\forall y)p(x, y) \not\Leftrightarrow (\forall y)(\exists x)p(x, y)$ (în general, cuantificatorii care nu sunt de același fel nu comută).

Reguli de negație:

- $\neg(\exists x)(\forall y)p(x, y) \Leftrightarrow (\forall x)(\exists y)\neg p(x, y)$
- $\neg(\forall x)(\exists y)p(x, y) \Leftrightarrow (\exists x)(\forall y)\neg p(x, y)$

1.4. Corelarea elementelor de logică matematică cu relații și operații cu mulțimi

1.4.1. Mulțimi

Definiție (dată de Cantor): O mulțime este o colecție de obiecte (numite **elementele mulțimii**) de natură oarecare, bine determinate și bine distincte.

Mulțimile se notează cu litere mari, iar elementele se notează cu litere mici. Dacă A mulțime și a un element al ei putem enunța propoziția „ a aparține lui A ” și să scriem $a \in A$.

$$\neg(a \in A) \Leftrightarrow a \notin A$$

Relatia de incluziune

Fie A și B două mulțimi. Dacă $x \in B \Rightarrow x \in A$, atunci **mulțimea B este inclusă în mulțimea A (sau B este submulțime a lui A)** și scriem $B \subseteq A$.

$$B \subseteq A \Leftrightarrow (\forall x)(x \in B \rightarrow x \in A)$$

Dacă $\exists x_0 \in B$ astfel încât $x_0 \notin A$, atunci B nu este inclusă în A și scriem $B \not\subseteq A$.

Relatia de egalitate

Definiție: Două mulțimi sunt **egale** dacă sunt formate din aceleași elemente.

În limbajul logicii avem: $A = B \Leftrightarrow (\forall x)(x \in A \Leftrightarrow x \in B)$

$$A = B \Leftrightarrow A \subseteq B \wedge B \subseteq A$$

Un predicat unar $p(x)$ definește o mulțime și anume mulțimea A , pentru care predicatul $x \in A$ este echivalentul cu predicatul $p(x)$: $x \in A \Leftrightarrow p(x)$. Scriem $A = \{x \mid p(x)\}$.

Definiție: Predicatul $x \neq x$ definește mulțimea $\{x \mid x \neq x\}$ care se numește **mulțimea vidă** sau mulțimea care nu are nici un element și se notează cu \emptyset .

1.4.2. Operații cu mulțimi

Fie A și B două mulțimi.

Reuniunea

Definiție: Se numește **reuniunea** a două mulțimi A și B mulțimea tuturor elementelor care aparțin cel puțin uneia din mulțimile A sau B .

În termenii logicii matematice, reuniunea mulțimilor A și B , notată cu $A \cup B$, este definită de predicatul $x \in A \vee x \in B$
 $x \in A \cup B \Leftrightarrow x \in A \vee x \in B$; $A \cup B = \{x \mid x \in A \vee x \in B\}$

Intersecția

Definiție: Se numește **intersecția** a două mulțimi A și B mulțimea elementelor care aparțin și lui A și lui B .

Intersecția mulțimilor A și B se notează $A \cap B$.

$$x \in A \cap B \Leftrightarrow x \in A \wedge x \in B$$

$$A \cap B = \{x \mid x \in A \wedge x \in B\}$$

Dacă $A \cap B = \emptyset$, atunci mulțimile A și B se numesc **mulțimi disjuncte**.

Diferența

Definiție: Se numește **diferența** dintre mulțimea A și mulțimea B mulțimea formată din elementele lui A care nu sunt elemente ale lui B . Diferența se notează cu $A - B$ sau $A \setminus B$.

$$x \in A \setminus B \Leftrightarrow x \in A \wedge x \notin B$$

$$A \setminus B = \{x \mid x \in A \wedge x \notin B\}$$

Complementara

Definiție: Fie E o mulțime și A o submulțime a lui E . Se numește **complementara lui A în raport cu E** submulțimea lui E formată din acele elemente care nu aparțin lui A . Se notează $C_E A$.

$$C_E A = E \setminus A$$

$$C_E A = \{x \mid x \in E \wedge x \notin A\}$$

Produsul cartezian

Definiție: Se numește **pereche ordonată (cuplu)** formată din elementele x și y o ordine între elementele x și y în sensul că x este primul element, iar y este al doilea element și se notează cu (x, y) .

În perechea (x, y) x se mai numește **prima componentă**, iar y a **doua componentă**.

Două perechi (x, y) și (x', y') sunt egale $\Leftrightarrow x = x'$ și $y = y'$.

$(x, y) = (y, x) \Leftrightarrow x = y$. În general $(x, y) \neq (y, x)$.

Definiție: Fie A și B două mulțimi. Mulțimea ale cărei elemente sunt toate perechile ordonate (a, b) , în care $a \in A$ și $b \in B$ se numește **produsul cartezian** al mulțimilor A și B (în această ordine) și se notează $A \times B$.

$$A \times B = \{(a, b) \mid a \in A \wedge b \in B\}$$

Dacă $A = B$ se notează $A \times A = A^2$